

MARTTI LUTHER

Palvelijan nöyryydestä

Elieser sanoi: "Minä olen Abrahamin palvelija."

Tämä on kunnian antamista Herralle sen mukaan kuin Paavali kehottaa: "Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille" (Kol. 3:23). Hän on lukenut ja toettanut Paavalin kirjeitä ennen kuin apostoli oli syntynytäkään. Aivan oikeassa hän on arvioidessaan, ettei hän palvelekaan Abrahamia kuin ihmistä, vaan profeettaa ja Jumalan kantaisää.

Ei hän siis suotta lausu: "Minä olen Abrahamin palvelija", tästä minä kerskaan, vaikka en olekaan tämän kunnian arvoinen, mutta halukkaasti ja sydämestäni minä häntä palvelen, kun tiedän, että hän on Jumalan lapsi ja Jumalan mies. Kuka ei mielellään palvelisi sen veroista miestä? Onhan hän vakuuttunut siitä, että Jumala pitää hänen isäntänsä niin arvokkaana, että hänen vuoksensa antaa hänen palvelijalleen enkelin matkaoppaaksi.

Meillä on siis tässä aivan erinomainen käytöstä koskeva esikuva, joka vahvistaa Pyhän Paavalin antaman ohjeen opettaen, että palvelijoiden pitää halukkaasti palvella, koska he ovat varmat siitä, että kun he uskollisesti palvelevat isäntiään, olivatpa nämä poissa tai läsnä, he palvelevat Jumalan valtasuuruutta. Ja jos emme olisi niin sokeita ja raivopäisiä, me kiittäisimme Jumalaa tästä tiedosta, että palvelemme Jumalaa emmekä ihmisiä ja että Jumala niin ylenpalttisesti kasaa meille hyviä tekojaan ja palveluksiaan. Mihin kotiöihin palvelija ikinä talossa ryhtyykin, vaikka luudalla lakaisisi permantoa, hän saa olla varma siitä, että hän tekee tämän tehtävänsä Jumalalle.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 441-442. Suomennos Heikki Koskeniemi. Otsikko toimituksen.

Lokakuu 2010

Seurakunnan tunnustautumisesta oikeaan oppiin

Kirkollisessa keskustelussa on tullut suureksi kysymykseksi pastorien vihkiminen. Erityisesti tähän liittyy Luther-säätiön toimiminen piispan alaisuudessa ja tämän toimittamat pappisvihkimykset. On selvää, että asia on tärkeä. Seurakunnilla on luovuttamaton oikeus kutsua ja asettaa virkaan sananpalvelijoita.

Samanaikaisesti kuin Luther-säätiö vihkii pastoreita virkaan se kuitenkin kehottaa ihmisiä pysymään sekaoppisen kansankirkon jäsenenä. Kokonaisuudesta saa sen käsityksen, että pidetään riittävänä sitä, että kirkon sisällä jossakin saarnataan oikein, vaikka kirkko laajasti ottaen olisi hyväksynyt ja hyväksymässä selvästi Jumalan sanan vastaisia asioita.

Sellainen ajatus, että vain siellä täällä toteutuva oikea opetus olisi riittävä kirkollisen yhteyden kannalta, ei kuitenkaan vastaa Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen opetusta. Apostoli Paavali kirjoitti: *“Minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaisisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.”* (1 Kor. 1:10)

Luterilainen tunnustus toteaa kristillisen seurakunnan yhteyden edellytykseksi sen, että siinä “yksimielisesti evankeliumi puhtaasti käsitettynä saarnataan ja sakramentit Jumalan sanan mukaan jaetaan.” (Augsburgin tunnustuksen 7. opinkohta)

Vanha kirkkolaki vuodelta 1686 velvoitti pitäytymään oikeaan oppiin sen kaikissa kohdin. Kirkkolain muutos vuonna 1870 käytännössä merkitsi monien oppien sallimista kirkossa. On hyvin todennäköistä, että tuon muutoksen ja sitä edeltäneiden tapahtumien vakavuus ja todellinen merkitys on jäänyt monilta huomaamatta. Laajalle levinnyt tottumus monien oppien sallimiseen tulee tällä tavoin ymmärrettäväksi asiaksi.

Luterilaisten kristittyjen ja seurakuntien on kuitenkin välttämätöntä käsitellä, että oikea oppi ei ole sellainen asia, joka voisi elää väärän opin rinnalla. Jos näin tapahtuu, väärä oppi saa pysyvää jalansijaa eikä oikeassa opissa todellisuudessa pysytä.

Mitä johtopäätöksiä seurakuntiemme ja niiden jäsenten on tehtävä näistä asioista? Ensiksi on syytä kiitollisuuteen siitä, että Jumala on varjellut evankeliumin saarnan yksimielisenä keskuudessamme. Toiseksi on aihetta katumukseen sen johdosta, että liian laiskasti ja leväperäisesti olemme käyttäneet meille uskottua aarretta. Kolmanneksi on iloinen oikeutemme juuri nytkin turvautua siihen kasteeseen, jonka olemme saaneet, evankeliumiin, joka meillekin saarnataan, ja Jumalan antamaan syntien anteeksiantamuksen lupaukseen ehtoollisen sakramentissa. Neljänneksi on vielä syytä jatkuvasti rukoilla, että Jumala säilyttäisi armonsa aarteet meille ja tuleville polville, antaisi niiden levitä toistenkin autuudeksi sekä antaisi meille uskollisuutta evankeliumin kuulijoina ja kätäjöinä.

Kimmo Närhi

Yksin Jumalan sana

1 Kor. 11:2: *“Minä kiitän teitä, että minua kaikessa muistatte ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut.”*

Jumalan seurakunta maan päällä on taisteleva seurakunta. Sille on annettu yksi perustus, jonka nojalla se voi torjua vaarat, selviytyä kaikista koe-tuksista, saada ja säilyttää Jumalan rauhan ja viimein siirtyä autuuteen riemuitsevaksi seurakunnaksi. Tämä perustus on Jumalan sana.

Apostoli Paavali iloitsi niin Korinton kuin muidenkin seurakuntien tähden siitä, että seurakunnat tahtoivat pysyä Jumalan sanassa. Sana oli myös peruste ja ohje, jonka avulla apostoli tahtoi korjata esiintyneitä epäkohtia.

Sana vaikuttaa seurakunnan elä-mässä kaikkeen. Haluamme nyt kiinnittää huomiomme erityisesti kolmeen asiaan.

1. Sana torjuu sitä vastaan sotivat ihmismielipiteet

Ihmisen lankeemukseen kuuluu kuvitelma siitä, että hänen omat mielipiteensä olisivat aina oikeat ja jopa Jumalan sanaankin parempia. Näin on ollut syntiinlankeemuksesta alkaen. Ny-

kyaikana saatamme elää ympäristössä, jossa tämä piirre erityisesti korostuu.

Aikanamme on tyypillistä puhua siihen tapaan, että nykyihmisellä olisi parempaa tietoa kuin Raamatun kirjoittajilla. Saamme kuulla, että nykyään tiedetään tarkemmin ihmisen sukupuoliseen suuntaukseen liittyvistä asioista kuin parituhatta vuotta sitten. Tällä perusteella halutaan muuttaa avioliiton määritelmää ja sitä myötä tehdä valtava muutos monien ihmisten elämään.

Jumalan sana ei kuitenkaan muutu siitä, että suuri joukko ihmisiä pitää sitä vanhentuneena. Jumalan säätämys avioliitosta miehen ja naisen välisenä liittona pysyy. Sanaa ei voi ottaa pois eikä tehdä tyhjäksi.

Pyrkimys nostaa oma mielipide sanan yläpuolelle ei liity vain joihinkin karkeisiin julkisiin muutoksiin yhteiskunnassa. Meitä koskee kiusaus pitää omat mielipiteemme Jumalan sanaa korkeampina. Jotakuta kiusaa erityisesti ahneus, toista alttius puhua pahaa toisista, kolmatta suuri houkutus aviorikokseen, neljättä ajatus siitä, että omat ajatukset riittäisivät eikä tarvittaisi sanankuuloa. Kukaan ei voi sanoa

olevansa vailla kiusauksia ja vanhan ihmimensä halua puolustaa vääriä ajatuksia ja tekoja.

Jumalan sana osoittaa kaiken poikkeamisen Jumalan käskyistä vääräksi ja synniksi. Lain sana myös tuomitsee syntisen ja osoittaa, ettei hän voi omassa varassaan pelastua.

2. Sana vapauttaa omantunnon ja antaa rauhan

Jumalan sana on annettu tärkeimmässä merkityksessään sielun turvaksi. Sana ilmoittaa syntiselle sen, että Jeesus tuli ihmiseksi, kantoi syntivelan ja näin avasi syntisille tien autuuteen. Tätä uskoa varten sana, sen saarna ja kaikki opetus Jumalan seurakunnassa on annettu.

Tässä kohden on suuri ero nykyajan odotuksiin nähden. Nykyään kysytään paljon sitä, mitä kaikkea voidaan suvaita ja kuinka hyvinkin eri tavalla uskovat ihmiset voisivat tulla toimeen keskenään. Nämä kysymykset ovat kyllä yhteiskunnassa merkittäviä, mutta seurakunnassa on kysyttävä eri asiaa.

Se kysymys, joka sekä sanankuulijalla että –julistajalla tulee olla päälimmäisenä mielessään, on kuinka syntinen ihminen pelastuu syntitaakkansa alta autuuteen. Tähän kysymykseen sana antaa mitä selkeimmän vastauksen. Jumala lähetti Poikansa maailmaan syntisiä pelastamaan. Apostoli Paavali iloitsi tästä armon sanasta ja kehotti toisiakin pitäytymään siihen: *“Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä*

pelastamaan, joista minä olen suurin.” (1 Tim. 1:15)

Jumalan sana tuo tiedon kaikkein kalleimmasta asiasta: syntisellä on turva Jumalan edessä. Sanan saarna ja opetus on siis uskon saarnaa sitä varten, että usko Jeesukseen syntyisi ja vahvistuisi. Huomaathan, kuinka valtava aarre sinulla on, kun saat omistaa Jumalan sanan: Jumala itse julistaa sinulle armon ja anteeksiantamuksen turvaksesi.

3. Sana luo yksimielisyyden

Korinton seurakunnassa yksi sanan käytännöllinen vaikutus oli, että se johdatti seurakuntaa yksimielisyyteen. Kirjeen alkupuolella apostoli joutui toteamaan, että seurakunnassa oli puolueita ja yksimielisyyden puutetta. Tätä asiaa hän sanan opetuksella sitten jatkuvasti pyrki korjaamaan. Seurakunnan keskuudessa oli halu pysyä sanassa ja palata harhateiltä, mitä kirjoituksen alussa oleva apostolin sana osoittaakin.

Sanan yksimielisyyttä luova vaikutus liittyy lain ja evankeliumin saarnaan. Laki osoittaa kaikki syntisiksi. Evankeliumi osoittaa, että on vain yksi tie pelastukseen. Pelastuksen omistamisen myötä syttyy ja vahvistuu halu pysyä kaikessa Jumalan sanassa apostoli Paavalin opetuksen ja esikuvan mukaan. Pelastuksen omistamisesta seuraa myös halu kutsua toisia uskommaan ja vahvistaa sanalla niitä, jotka uskovat. Tällainen yksimielisyys Jumalan sanassa on Jumalan lasten suuri ilo, ja se koituu Jumalan nimen kunniaksi.

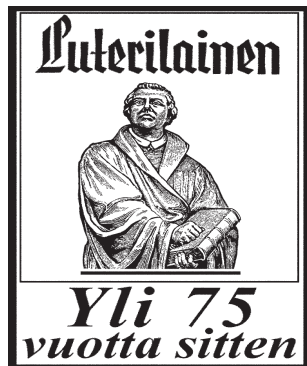
KN

Vanhojen ja nuorten keskinäisestä suhteesta

Kirjoituksen loppuosa

Vanhempien ihmisten oma esimerkki on tässä (kotihartauden pitämisessä, toim.) erikoisen tärkeä. Tämänkin asian ovat luterilaiset seurakunnat käsittäneet pitkin matkaa. Siksi myös nuoria Herran Pyhälle Ehtoolliselle laskettaessa kehoitetaan seurakuntaa näillä mieleenpainuvilla sanoilla: "... Ottakaa heidät veljinä ja sisarina keskuuteenne. Muistakaa: he ovat Jumalan pyhä omaisuus! Sentähden älkää vieroittako heidän sydäntään hänestä pois! Älkää pahentako heitä! Älkää tehkö itseänne syytäiksi siihen, että he kääntyvät tämän maailman poluille, jottei heidän verensä huuda teitä vastaan hänelle, joka on heidät niin kalliisti ostanut! Kulkekaa heidän edellään kaitaa tietä. Jos he erehtyvät, niin opettakaa heitä; jos he tekevät syntiä, niin rangaiskaa heitä; jos he ovat vaarassa, niin varoittakaa heitä; kun he ovat murheellisia, niin lohduttakaa heitä; kun he ovat hädässä, niin auttakaa heitä! Houkutelkaa heitä sanoilla ja esimerkillänne pysymään Jeesuksen luona, jotta meillä, kun hän ilmestyy kunnianssaan, olisi heidän kanssaan iloinen turva emmekä joutuisi häpeään hänen tulemisessaan."

Vanhojen on koetettava ymmärtää nuoria, heidän kysymyksiään ja epäilyksiään ja otettava ne vastaan hellä-

Luterilainen 3-4/1935

varoin eikä aina luulla, että niiden esittäminen olisi merkinä heidän sisäisestä huonoudestaan tai että heillä olisi pahoja tarkoituksia. Hehän ovat vielä kokemattomia ja aivan kuin tienhaarassa. Moni asia on heille tuntematon, mutta he tahtovat päästä niistä selville. He janoavat totuutta. Ja kenen puoleen he hädissään kääntyisivät, jollei vanhemman ja kokeneemman! Ei pidä siis isän kiivastua eikä äidin käydä levottomaksi, jos nuoret esittävät kummallisiakin mielipiteitä, vaan ne on ensin tutkittava ja sitten annettava asiallinen selitys ja oikea arvostelu. Näin säilytetään nuorten luottamus. Älkäämme pysytkö niin kaukana ja korkealla heistä, vaan astukaamme mekin vuorostamme alas muistelemaan niitä aikoja, jolloin olimme nuoria! Eihän ole nuorten oma syy, että he ovat nuoria ja kokemattomia – sellaisiahan me vanhemmatkin olemme olleet joku vuosikymmen takaperin! Useinhan näemme heissä vain vikoja emmekä itsekkään suinkaan ole virheettömiä. Tuntuu kyllä – miten sanoisimme – oudolta ja kummalliselta vaatimus, että meidän pitäisi ymmärtää noita nuoria, jotka

utkivat kaiken maailman asioita ja jotka toisinaan ovat mielestämme liiankin iloisia, räiskyvän iloisia ja nauravat pitkät ajat aivan turhillekin asioille; toisinaan taas ovat synkkämielisiä, katsoa tuijottavat yhteen paikkaan, murahtavat jotakin kysymyksiimme ja ovat äkäisennäköisiä. Mutta muistaakamme: aikaa voittaen hekin vakaantuvat.

Vallankaan murrosiässä he eivät tiedä, miten heidän tulisi käyttäytyä. Hehän tahtovat näyttää miehekkäiltä ja olla vapaita, riippumattomia, itsenäisiä. Salaa he kunnioittavat vanhempiaan, vieläpä ihailevatkin heitä, mutta tämän kaiken he koettavat mahdollisimman hyvin salata. Kyllä he väliin myös katuvat huikentelevaisuuttaan, äksyilemistään, ynseyttään, mutta heidän on niin vaikea osottaa tätä katumustaan, he kun tahtovat olla miehekkäitä! Älkäämme olko heitä kohtaan kovin jyrkkiä, vielä vähemmän kylmiä tai tyljyä, älkäämme myös liian mukautuvia, mutta oikeamielisiä ja tasaapuolisia olkaamme! Koettakaamme auttaa heitä heidän vaikeuksissaan! Jos on mahdollista, niin ottakaamme osaa nuorten harrastuksiin ja koettakaamme olla heidän kanssaan nuoria! Vanhempien osoittama harrastus ja heidän mukanaolonsa nuorten toiminna vaikuttaa aina innostavasti ja lujittaa nuorten suhdetta vanhempiin. Olkaamme nuortemme kanssa, kun he harrastavat erilaista urheilua – uintia, hiihtoa, luisittelua, mäenlaskua. Kulkekaamme heidän retkillään mieleltämme nuorina ja heitä ymmärtäen. – Älkäämme myös ylen korkealle korottako omia saavutuksiamme, sillä samalla kun ne ehkä kannustavat nuoria yrittämään, ne

myös voivat heitä masentaa! Olkaamme tässäkin oikeamieliset!

Ja mitä sanoisin vielä teille, te rakkaat nuoret? – Sanon teille: olkaa vanhempianne kohtaan avomielisemmät. Te kyllä luulette, vallankin murrosiässä, ettei kukaan ole koskaan kokenut sellaista yksinäisyyttä ja tyhjyyttä, sellaisia ristiriitoja kuin te ja ettei kukaan teitä ymmärrä. Siksi te oletekin niin harvasanaiset ja umpimieliset, viihdytte synkän metsän hiljaisuudessa tai aavan selän lähettyvillä, jossa ei näy ketään ihmistä ja jossa ei tunnu arkisen elämän ja työn tahti. Siellä te hyräilette: “Synkkä metsä, kirkas taivas ne tuntee mun huoliani”. Siellä te haaveilette ja viivyttte. Ja sieltä palattuanne olette yhä vahvistuneet siinä mielipiteessänne, etteivät ainakaan isä ja äiti voi teitä ymmärtää, kenties ei kukaan muukaan iäkäs ihminen. Ja kuitenkin ymmärtää vanhempi polvi teitä paremmin kuin luulettekaan. Onhan oma isänne ja äitinne myös aikanaan ollut nuori ja kokenut samaa kuin tekin nyt, mutta heillä on elatuksen ja muitten asioiden hoitamisessa työtä ja huolta niin paljon tai ovat lisäksi vielä väsyneitä ja raihnaisia, että he eivät useinkaan ehdi eivätkä jaksa kiinnittää teidän asioihinne niin suurta huomiota kuin te odotatte. Mutta – pysäyttäkää heidät, avatkaa sydämenne ja kertokaa heille luottamuksellisesti asianne, niin saatte havaita, että he osaavat rohkaista ja lohduttaa teitä paljon paremmin ja asiallisemmin kuin monellaiset ystävät ja uskotut, jotka ovat yhtä kokemattomia kuin te itsekin, mutta joille useimmiten sydämenne avaatte. Ette voi uskoa, millaista lääketä se on heidän väsyneelle, huolien painamalle sydämelleen!

Tätä sanoessamme emme unohda sitä, että on kyllä vanhempia, jotka eivät tässä suhteessa voi ymmärtäväisesti ohjata lastensa arkoja ajatuksia. Mutta niissä tapauksissa löytynee aina muita vanhempia uskonveljiä tai – sisaria, jotka tarvittaessa voivat tässä auttaa. Seurakunnissamme pastorit ovat paimenvirassaan juuri myös nuoria varten.

Jos sitten uskolliset kasvattajat saavat nähdä hyviä tuloksia työstään, niin ottakaa ne nöyrinä vastaan Herran kädestä ja antakaa kunnia ja kiitos hänelle. “Ei meille, Herra, ei meille, vaan Sinun nimellesi yksin olkoon kiitos ja kunnia”.

Ennen kaikkea, nuoret ja vanhat! Pysykää jatkuvasti elämän lähteellä, Jumalan sanassa! Ammentakaaamme siitä lohdutusta ja voimaa! Tulkoon

Raamattumme päivä päiväältä meille yhä rakkaammaksi ja tutummaksi! Ja keventäkäämme sydäntämme rukouksessa kertoen Jeesuksen ansion turvissa asiamme – myös tämä yhteinen asia – taivaalliselle Isällemme, joka on suonut meille kodin ja tehtävät. Näin opimme yhä paremmin käsittämään asemamme ja elämämme käy valoisammaksi. Päämäärä saavutetaan täällä synnin ja vajavaisuuden maassa vain osittain, mutta sittenkin on sanottava, että kun molemmin puolin koetaan seurata tässäkin kirjoituksessa annettuja neuvoja ja opetuksia, niin vanhat ja nuoret voivat elää yhä paremmissa sovussa ja keskinäisessä ymmärtämyksessä. Näin Jumalan seurakunta kasvaa ja vahvistuu.

V.I.S.

USKONTUNNUSTUKSESTA

Luterilaisena kirkkona käytämme usein uskontunnustuksena Apostolista uskontunnustusta jumalanpalveluksissamme. Se on myös yksi luterilaisista tunnustuskirjoista. Siinä tunnustaudumme kolmiyhteiseen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan luojaan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan ja Pyhään Henkeen.

Uskontunnustuksessa tunnustamme uskomme siihen, että Jumala on taivaan ja maan hallitsija, joka tietää ja tuntee kaiken. Siksi uskomme myös, että hän on aikojen alusta tiennyt maailman kehityksen. Hän on antanut luomakunnan ihmisten käyttöön ja antanut heille ajatuskyvyn eli järjen sen hyödyntämiseksi. Niinpä ihmiset ovatkin löytäneet hyödykseen luomakunnasta yhtä ja toista kehittäen elämää maapallollamme. Tutkimalla ihmiset ovat löytäneet kaikenlaista, mutta kaikki se on ollut olemassa luomisesta alkaen.

Uskontunnustuksessa tunnustamme, että Jumalan Poika, Jeesus Kristus on iankaikkisuudessa Isästä syntynyt, on yhtä Isän kanssa ja jumaluuden toinen persoona.

Uskontunnustuksessa tunnustamme myös, että Pyhä Henki lähtee Isästä ja Pojasta ja on jumaluuden kolmas persoona.

Vanhan testamentin aikana Jumalan kansa eli uskossa siihen toivon evankeliumiin, jonka mukaan Jumala oli syntiinlankeemuksen tapahduttua luvannut lähettää Poikansa maailmaan ja näin pelastaa ihmiset kadotustuomiolta.

Kun sitten aika oli täyttynyt, Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan. Hän, Jeesus Kristus, piti Vanhan testamentin kirjoituksia Jumalan sanana vedoten niihin usein, kuten: “Kirjoitettu on” ja “Kuinkas luet”. Kiusaajankin koetellessa hän viittasi Raamatun lauseisiin.

Kun Jeesuksen aika maan päällä oli päättymässä, hän useiden raamatunkohtien kertomana ilmoitti opetuslapsilleen lähettävänsä heille Isän tyköä Pyhän Hengen, totuuden hengen, joka on heissä oleva, opettaa heille kaikki ja muistuttaa heitä kaikesta, minkä Jeesus oli heille sanonut (mm. Joh. 14:6-7, 14:26, 15:26-27, Luuk. 24:49 ja Apt. 1:4-5). Jeesus sanoi heille myös: “Joka kuulee teitä, se kuulee minua ja joka hylkää teidät, hän hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt.” (Luuk. 10:16)

Kuitenkin maassamme on jo useiden sukupolvien ajan yliopiston antamassa teologisessa koulutuksessa an-

nettu ymmärtää, että Raamattu on ihmisten aikalaisilleen tarkoittaen kirjoitettu, joten sitä ei tarvitse ottaa kirjaimellisesti. Tähän liberaaliteologiaan perustaa tunnustuksensa, julistuksensa ja päätöksensä näin koulutettujen teologiensa valtaama "kansankirkko". Niinpä kirkko on päätenyt hyväksymään Raamatun ilmoituksen vastaisesti naisten toimimisen pastorin virassa, anglikaanisen ehtoollisopin Porvoon julistuksella sekä Yhteisen julistuksen vanhurskauttamisesta katolisen kirkon kanssa. Tällaisen Raamatun sanan käsittelyn johdosta kirkon sisällä on syntynyt useita "totuuksia" ja sen seurauksena toistakymmentä ns. herätysliikettä, jotka eivät hyväksy kaikessa tätä kirkon liberaalia julistusta. Se on johtanut myös siihen, että ainakin osalta itseensä luterilaisina kristittyinä itseään pitäviltä on kirkas evankeliumi hämärtynyt niin, että uskotaan osittain omien töiden auttavan viimeisellä tuomiolla. Uskontunnuksesta on tullut vain jumalanpalvelukseen kuuluva ohjelma ilman todellista sisältöä, kun Jeesuksen sanoja Pyhän Hengen lähettämistä ei uskota eikä Pyhän Hengen voimaan apostolien ja heidän sanansa mukaisessa saarnassa. Siten ei uskota Jumalaan, vaan ihminen pitää itseään häntä viisaampana.

Kun uskomme kaikkivaltiaaseen, kaikkitietävään kolmiyhteiseen Jumalaan, uskomme myös hänen sanaansa. Ei hän saata valehdella. Raamatun sanat ovat lähteneet hänen määräämiltään profeetoilta todistajana itse Jeesus ja Jeesuksen kautta Pyhän Hengen vaikuttamina apostolien ja evankelistojen kirjoittamina. Jälkimmäisestä on todisteena Jeesuksen monet lupaukset opetuslapsilleen. Siksi Raamattua on pidettävä Jumalan omana sanana!

Ulkopuolisen on vaikea ymmärtää, kuinka Raamatun sanaan uskovat ihmiset voivat olla "kansankirkon" jäseniä, kun Raamattu kehottaa eroamaan niistä, jotka "saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet. Vetäytykää pois heistä!" (Room. 16:17) Tähän liittyy muitakin raamatunkohtia, kuten 1 Joh. 4:1, Matt. 7:15, 2 Kor. 6:14-17, 2 Joh. 10-11. Se, että perustetaan kirkon sisälle jokin erillisesti toimivat yhteisö ja kuitenkin jäsenyydellä ja taloudellisesti sitä tuetaan, ei ole eroamista väärin opettavasta kirkosta.

Raamatun sanaan ja sen mukaiseen kolmiyhteiseen Jumalaan uskovan luterilaisen kristityn suuri suru on läheisten ja ystävien epäusko ja myös jäsenyys väärää oppia esittävässä yhteisössä tai kirkoissa.

Jorma Nieminen

Herra, minä rakastan sinun huonettasi

Saarna Hgin srk:n kirkkosalin vihkimistilaisuudessa 20.5.1962

Ps. 26:8

Herra, minä rakastan sinun huonettasi, sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun kirkkautesi asuu.

Tästä salista, joka muutama kuu-kausi sitten oli teille vain tavallinen huoneisto ja johon ette kiinnittäneet mitään erikoista huomiota, on tullut teille nyt kallis paikka; paikka, jota rakastatte, paikka, jossa mielellänne olette ja josta sanotte: "On siunatut sun porttisi, Sä olet kallis meille." Tästä paikasta on tullut teille niin rakas paikka, koska siitä on tullut Herran huone. Sitä varten olette sen hankkineet ja siihen tarkoitukseen se tänään vihitään.

On oikein, että rakastamme Herran huonetta ja että tällainen rakkaus voisi meissä kasvaa, olemme valinneet tekstiksemme tähän tilaisuuteen tämän tutun raamatun kohdan, jossa psalmista puhuu meille Herran huoneesta ja hänen suhtautumisestaan siihen. Hän sanoo tekstissämme:

**Herra,
minä rakastan sinun huonettasi.**

Tätä aihetta tahdomme nyt Pyhän Hengen johdatuksella tutkia.

I Milloin käsillä tehty rakennus on todella Herran huone?

Kun apostoli Paavali näki Ateenassa alttarin, johon oli kirjoitettu sanat: "tuntemattomalle jumalalle", hän puhui Ateenan miehille sanoen: "Jumala joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken." Näillä sanoilla apostoli Paavali tuo mm. ilmi erään tärkeän totuuden, nimittäin sen, että Jumalaa ei voida sitoa määrättyyn paikkaan täällä maan päällä sillä tavalla, että Häntä voitaisiin siinä käsillä palvella. Ei mikään rakennus itsessään, vaikka sitä kutsutaan temppeli- tai kirkko- nimellä, tuo mukanaan Jumalan erikoista läsnäoloa.

Onhan totta, kuten Raamattu opettaa, että Jumala on olemuksellaan ja vaikutuksellaan läsnä kaikkialla Ei ole sellaista paikkaa, missä Hän ei olisi. Hän on kaikkialla oleva; Hän on jokaisessa temppelissä ja kirkossa. Mutta ateenalaiset luulivat "tuntemattoman Jumalan" olevan läsnä siinä paikassa, missä alttari oli, jollakin erikoisella tavalla, sellaisella tavalla, että he siinä voivat häntä käsillensä palvella, uhrata hänelle uhreja ja näin voittaa hänen

Helsingin seurakunnan kappeli sijaitsee Kasarmitorin varrella, Fabianinkatu 13.

suosionsa. Paavali opettaa heille, että heillä on aivan väärä käsitys Jumalasta ja Hänen suosioonsa pääsemisestä. Hänen suosioonsa pääseminen ei riipu määrätystä paikasta eikä käsillä tehdyistä töistä.

Kuinka tärkeää onkaan, että jokainen oppisi nämä asiat käsittämään. Jumala kyllä lähestyy syntisiä erikoisella tavalla, sellaisella tavalla, että syntiset voivat oppia tuntemaan hänet armollisena Jumalana, ja heistä voi tulla hänen rakkaita lapsiansa ja taivaan perillisiä. Mutta tämä lähestyminen ei ole riippuvainen määrätystä paikasta, ja hänen lapsuksensa tuleminen ei tapahdu ihmisen omien tekojen kautta. Tämä lähestyminen tapahtuu Hänen sanansa ja sakramenttiensa kautta ja Hänen suosioonsa pääseminen on sydämenasia, joka tapahtuu uskon kautta. Jeesus sanoi samarialaiselle vaimol-

le: “Jumala on Henki ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.” Vanhan Testamentin aikana Jumala kyllä asui erikoisella tavalla ilmestysmajassa ja temppelissä ja silloin hän vaati, että hänen kansansa oli uhrattava hänelle uhreja, vaikka nämä uhrit silloinkin kelpaisivat hänelle ainoastaan, jos ne uhrattiin uskossa tulevaan Messiaaseen, johon ne viittasivat. Mutta nyt kun tämä Messias on saapunut, tällaisilla uhreilla ei ole enää mitään merkitystä. Nyt niitä ei enää tarvita, sillä Kristus... “oman verensä kautta kerta kaikkiaan meni kaikkein pyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen”.

On selvää siis, etteivät seinät, penkit, alttari eikä saarnatuoli tee rakennuksesta Herran huonetta. Todellinen Herran huone on nyt paikka, jossa Herran Sanaa julistetaan puhtaudessa ja

totuudessa ja jossa sakramentit jaetaan Kristuksen käskyn mukaan. Näiden armonvälineiden kautta Jumala saapuu luoksemme armollisena Jumalana, niiden kautta Pyhä Henki tekee työtään, synnyttää sydämissä uskon, jonka kautta syntiset saavat omaksensa Jeesuksen ansaitseman vanhurskauden ja näin he tulevat autuaiksi Jumalan lapsiksi; ja näin käsillä tehdystä rakennuksesta tulee paikka, ”jossa Hänen kirkkautensa asuu.”

Suokoon Jumala siis, että tässä kirkkosalissa Jumalan Sanaa aina julistetaan selkeästi ja puhtaasti. Olkoon jokainen saarna raamatun mukainen saarna. Älköön tästä saarnatuolista koskaan kuuluko mitään julistusta, joka ei selitä ja kirkasta Kristuksen Sanaa. Saakoon lain sana paljastaa kuulijoiden synnit, murtaa tyytyväiset sydämet ja näin ajaa syntiset Kristuksen luo. Ja saakoon evankeliumin sana lohduttaa synnin hädässä olevia, virvoittaa väsyneitä ja raskautettuja, vakuuttaa jokaiselle, että Jumalan Poika, Jeesus on maksanut koko maailman syntivelan ja joka ikinä uskoo Häneen, ei huku vaan saa iankaikkisen elämän. Olkoon Jumalan Sana myös jokaisen raamattutunnin ja opetus-tunnin aiheena. Kun lapsia tuodaan tänne kastettavaksi, kastettakoon heidät Kristuksen käskyn mukaan Kolmiyhteisen Jumalan nimeen. Ja pysyköön myös oppi Herran Pyhästä Ehtoollisesta puhtaana, että Kristuksen tosi ruumis ja veri olisivat läsnä leivässä ja viinissä, kun Ehtoollista nautitaan ja että ne, jotka uskossa nauttivat, todella saisivat sen kautta vahvistusta uskollensa ja voimaa vaeltaa Jumalan tahdon mukaan.

II Mitä syytä on rakastaa Herran huonetta?

Kun Jumalan Sana saa täällä puhtaana ja kirkkaana kaikua ja sakramentit jaetaan täällä Jeesuksen käskyn mukaisesti, tämä pieni sali on todella oleva Herran huone. Hänen asuinsijansa, paikka, jossa Hänen kirkkautensa asuu. Ja teillä on syytä sanoa: ”Herra minä rakastan sinun huonettasi” Sillä siellä, missä Kristuksen Sanaa oikein julistetaan ja Hänen sakramenttejansa oikein jaetaan, siellä syntinen tulee runsain määrin siunatuksi. Kristuksen armovälineet näet ovat välineitä, joiden kautta Jumalan armo virtaa syntisten sydämiin.

Herran huoneessa syntinen, jota laki syyttää ja jota omatunto tuomitsee, saa kuulla evankeliumin ilosanoman: ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan.” ”Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat” ”Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” Syntinen saa kuulla siitä suuresta pelastuksesta, jonka Jumalan Poika on hänelle ja koko maailmalle hankkinut; saa kuulla, miten Jeesus on elänyt ja kuollut hänen edestään ja on näin hänenkin puolestaan täyttänyt Jumalan vanhurskauden vaatimukset, ja miten Jumala on sydämessään antanut hänenkin syntinsä anteeksi. Uskon kädellä, vapaana armolahjana, hänkin saa omaksensa anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Tämä Kristuksen evankeliumi, jota syntinen Herran huoneessa kuulee, ei ole vain sanoma, vaan kuten Apostoli

Paavali sanoo, se on "Jumalan voima itse kullekin uskovalle pelastukseksi." Sen kautta, kuten jo kuulimme, Pyhä Henki tekee työtänsä, vaikuttaa sydämissä uskon, jolla Jeesuksen ansaitsemat lahjat vastaanotetaan. Sen kautta Hän myös säilyttää tämän uskon ja vahvistaa sitä. Ja kuinka kipeästi me jatkuvasti tarvitsemme tällaista vahvistusta uskollemme. Sillä sielun vihollinen taistelee jatkuvasti meitä vastaan, maailma pilkkaa, syntinen liha kiusaa. Usein meistä tuntuu, että heikko uskomme sammuu aivan tykkänään. Sydämessä ei ole mitään hyviä tunteita. Emme voi muuta, kuin Paavalin kanssa huutaa: "Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Tällaisina aikoina Herran huoneessa, Kristuksen evankeliumin kautta ja sakramenttien kautta, me saamme uutta voimaa. Herran evankeliumin lupaukset rohkaisevat ja lohduttavat: "Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta." "Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun." Vastoinkäymiset ja ahdistukset kohtaavat, sairaus, köyhyys, kuolema vierailee kodissa, ottaa pois rakkaan omaisen. Herran huoneessa kuulemme Jumalan Pojan armollisen äänen sanovan: "Kaikki vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat. "Minä olen ylösousemus ja Elämä, joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut." Lapsi saatetaan Pyhän Kasteen armoliittoon. Muistamme omaa kastettamme, miten Jumala jo silloin otti meidät omiksi lapsiksensa ja antoi meille Jeesuksen ansaitsemat lahjat. Herran alttarin ääressä kuulem-

me nämä sanat: Sinun edestäsi annettu, sinun edestäsi vuodatettu. Saamme Herran tosi ruumiin ja veren vakuutuksena siitä, että syntimme ovat anteeksi annetut. Saamme uutta voimaa. Eikö olekin, ystävä, syytä rakastaa sellaista paikkaa, jossa me kurjat syntiset, jotka olemme ansainneet Jumalan iankaikkisen vihan ja rangaistuksen, saamme vapaina armolahjoina ottaa uskon kädellä vastaan tällaisia taivaallisia aarteita.

Mutta Jumalan Sana, jota me Herran huoneessa kuulemme, ei ainoastaan tee meitä viisaaksi, niin että me pelastumme uskon kautta Jeesukseen, vaan tämä Sana on myös "hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa" Herran huoneessa Jumala myös Sanansa kautta neuvoo meille miten meidän tulee elää täällä maailmassa. Tällaista neuvoa me myös kipeästi tarvitsemme, sillä synti asuu vielä meissä ja aina on olemassa se vaara, että me kuljemme harhaan. Kaikenlaiset synnit usein nostavat päänsä sydämessämme, ja ne pääsisivät siellä valtaan ja johdattaisivat meidät pois taivaan tieltä, jos ei Jumala Sanansa kautta saisi meitä ojentaa, neuvoa, nuhdella ja antaa meille voimaa elämään Hänen tahtonsa mukaan. Kuinka suuri asia onkaan siis, että on olemassa paikka, jossa saamme kuulla Jumalan Sanan opetusta ja neuvoa.

III Miten osoitamme, että rakastamme Herran huonetta?

Joka todella rakastaa Herran huonetta, hän myös osoittaa rakkauttaan. Hän osoittaa rakkauttaan ensinnäkin

siten, että hän mielellään menee sinne ja sinne mentyään viihtyy siellä. Jos mies sanoisi rakastavansa vaimoansa ja perhettänsä, mutta asuisi heistä erillään, eikä koskaan, tai hyvin harvoin, kävisi heitä tapaamassa, olisi vaikeaa uskoa, että hänen rakkautensa olisi tosi rakkautta. Näin on myös asia Herran huoneeseen nähden. Joka sitä todella rakastaa, ei voi olla sieltä pois, vaan tahtoo olla läsnä joka kerta, kun siellä Sanaa julistetaan ja opetetaan, joka kerta kun Herran omat siellä kokoontuvat. Hän ei "jätä omaa seurakunnan kokoustansa, niin kuin muutamien on tapana." Siellä Jeesus puhuu, siellä uskonveljet ja sisaret ovat, siellä hänen tahtoo olla, tahtoo kuunnella Herran sanaa ja veisata Hänelle kiitosta ja kunniaa.

Hän, joka rakastaa Herran huonetta, osoittaa myös rakkauttaan kehoittamalla toisiakin saapumaan. Jos meille on jokin asia kallis, me emme sitä häpeä, vaan me puhumme siitä toisille, esittelemme sitä kaikin tavoin ja teemme sen tunnetuksi. Näin myös hän, jolle Herran huone on kallis, ei häpeä sitä, vaan tekee kaikkensa saadaksensa toisiakin sinne tulemaan. Rakkaat ystävät, Jumala on antanut teille kalliin lahjan, kun Hän on antanut teille tämän paikan, jossa Hänen kirkkautensa asuu. Mutta muistakaa, tämän lahjan saaminen myös velvoittaa teitä yhä ahkerammin kutsumaan ja kehoittamaan muitakin tänne saapumaan. Te tiedätte, kuinka kallis asia on, kun saatte kuulla Kristuksen evankeliumia puhtaasti julistettuna, te tiedätte, mitkä ovat seuraukset jos syntinen ei tule tuntemaan Jeesusta Vapahtajanansa. Älkää laininlyökö velvollisuuttanne. Kutsukaa,

kehottakaa ja toimikaa, että syntiset tulisivat Sanan kuuloon ja pelastuisivat

Joka rakastaa Herran huonetta, hän myös tahtoo elää sen Sanan mukaan, jota Herran huoneessa julistetaan. Hän rakastaa Herran huonetta juuri sen tähden, että siellä puhtaasti Jumalan Sanaa opetetaan. Minkälaista olisi hänen rakkautensa, jos Hän ei olisikaan kuuliainen Herran Sanalle, jos hän tahallansa synnissä eläisi? Jumala auttakoon meitä kaikkia osoittamaan rakkauttamme, elämällä Hänelle, jonka Sanaa Herran huoneessa julistetaan.

Joka rakastaa Herran huonetta, hän myös rukoilee sen puolesta. Hän rukoilee ennen kaikkea, että se aina voisi olla todellinen Herran huone, että monet syntiset tulisivat siellä tuntemaan Vapahtajansa, saisivat vahvistusta uskollensa ja siellä oppisivat kulkemaan Herran tietä. Ja samalla kun hän rukoilee, hän toimii; toimii niin kuin kaikki riippuisi hänestä, rukoilee niin kuin kaikki riippuisi Jumalasta. Hän on valmis uhraamaan aikansa ja voimansa, että seurakunnalla voi olla paikka, jossa syntiset saavat sieluillensa ravintoa, vahvistusta uskollensa ja voimaa Herran palvelemiseen.

Jumala suokoon, että me kaikki voisimme sydämestämme sanoa. Herra, minä rakastan sinun huonettasi. Jumala auttakoon meitä osoittamaan tätä rakkauttamme käytännössä. Sitten Herran huoneesta todella tulee paikka, jonka kautta me ja monet muutkin tullemme siunatuiksi ja siitä voidaan sanoa, kuten Jaakob sanoi siitä paikasta, jossa Herra ilmestyi hänelle, "Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti."

R.E.

Selityksiä ehtoollisjumalanpalveluksen kaavaan

Jumalanpalveluksesta yleensä: Seurakunnan elämän keskus on jumalanpalvelus. Siinä ovat tarjolla evankeliumin sanan saarna ja usein myös ehtoollisen sakramentti. Jumalanpalveluksessa Jumala itse ravitsee seurakunnan armonvälineiden välityksellä. Seurakunnan elämän ja olemassaolon tärkeimmät asiat toteutuvat siinä, kuten luterilainen tunnustus lausuu: “Kirkko on pyhien yhteisö, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan. Kirkon todelliseen ykseyteen riittää yksimielisyys evankeliumin opista ja sakramenttien toimittamisesta.” (Augsburgin tunnustus, VII uskonkohta) Jumalanpalveluksessa toteutuvat myös seurakunnan yhteinen kiitos ja rukous sekä uhraaminen Herralle. Näin hengellisen ravinnon saaneena seurakunta lähetetään palvelemaan Jumalaa arkisessa elämässä. Tähän viittaa jumalanpalveluksesta vanhaan käytetty sana “messu”.

Aloitamme tässä numerossa kirjoitussarjan, jossa käydään läpi ehtoollisjumalanpalveluksen eri osia. Jumala antakoon runsaan siunauksensa sille, että ymmärrämme Jumalan sanan mukaisen ja yksimielisen saarnan suuren arvon, sakramentin tuoman lohdutuksen ja muistamme kiitollisin ja vakain mielin Jumalan sanaa: *“Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.”* (Hebr. 10:25) KN

Johdanto

Tässä kirjoitussarjassa käydään läpi kohta kohdalta ehtoollisjumalanpalveluksen kaava eli liturgia, joka on käytössä Suomen Tunnustuksellisessa Luterilaisessa Kirkossa. Jokaisesta liturgian kohdasta esitetään yleensä sen raamatullinen lähtökohta ja selitetään lyhyesti, mitä siinä tapahtuu ja miksi kohta on liturgiassa.

Kirjoituksen tarkoituksena on auttaa lukijaa ymmärtämään ja arvostamaan jumalanpalvelusta yhä enemmän sekä näkemään, miten suuri aarre tuhansien vuosien aikana muotoutunut liturginen perinne on. Mikään jumalanpalveluksen osa ei ole turha tai yhdentekevä, vaan niihin kaikkiin liittyy oma syvälinen merkityksensä. Jumalanpalveluksen syvämpi ymmärtäminen auttaa arvostamaan sen sisältöä yhä enemmän. *Sulkuihin merkityt kohdat voivat toteutua tai jäädä pois riippuen siitä, minkä käsikirjan mukaista kaavaa seurataan.*

Jumalanpalveluksen ydin ovat armonvälineet, Jumalan sana ja sakramentit. Sen lisäksi jumalanpalvelus sisältää Jumalan kansan ylistystä ja avunpyyntöjä Jumalalleen. Se myös lujittaa seurakunnan yhteyttä.

Ehtoollisjumalanpalvelus (messu)

Alkuosio

1. Alkuvirsi

Virsi voi liittyä päivän teemaan. Siinä saatetaan yleisesti kiittää Jumalaa ja rukoilla häntä valmistamaan seurakuntaa jumalanpalvelukseen.

2. Johdanto

P: Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

S: Aamen.

Matt. 28:18-20 *Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä **Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen** ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."*

Matt. 18:18-20 *Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä **missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä.**"*

Kokoontuminen tapahtuu kolmiyhteisen pelastuksemme Jumalan nimeen.

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimen käyttö viittaa myös kasteetukseen, jossa tämä pyhä nimi ensimmäisen kerran lausuttiin ylitsemme. Voimme lähestyä pyhää Jumalaa vain Kristukseen puettuina, pyhän kasteemme turvassa.

Seurakunta, joka kokoontuu, on Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen kastettujen kristittyjen seurakunta. Yksi kaste syntien anteeksi antamiseksi yhdistää koolle olevan seurakunnan yhdeksi ruumiiksi.

Sanat "ja Pojan" muistuttavat meitä siitä, että kokoontuminen tapahtuu Jeesuksen nimeen, ja siten myös Jeesuksen seurakunnalleen antamasta vallasta pidättää ja päästää synneistä. Pastori käyttää seurakunnan valtuuttamana tätä avaintenvaltaa.

3. Pieni kunnia (seurakunta seisoo)

P: Kunnia olkoon Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen

P+S: Niin kuin alusta ollut on, nyt on ja aina, iankaikkisesta iankaikkiseen, aamen, aamen.

Gal. 1:5 *Hänen (Isän Jumalan) olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.* (Kirjaimellisesti käännettynä: iankaikkisesta iankaikkiseen.)

Jumalanpalvelus aloitetaan kolmiyhteisen Jumalan nimeen. Sitä seuraa pyhälle Kolmiykseydelle suunnattu ylistys. Ylistyksen muoto on lainattu Paavalin kirjeestä galatalaisille, mutta Isän tilalla ylistetään koko Kolmiykseyttä. Sanat "niin kuin alusta ollut on" ja "iankaikkisesta iankaikkiseen" korostavat kaikkien Kolmiykseyden persoonien iankaikkisuutta ja Jumalan iankaikkista kunniaa.

(4.Johdantolauselma)

Pastori lukee jonkin päivän aiheeseen liittyvän lyhyen Raamatun lauseen.

5. Rippisaarna

Rippisaarna on lyhyehkö saarna, jonka tarkoitus on erityisesti valmistaa seurakuntalaiset Herran pyhälle ehtoolliselle. Se saarnataan vapaasta tekstistä.

1 Kor. 11:28 *Koetelkoon siis ihminen itseänsä, ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta.*

6. Johdatus synnintunnukseen ja synnintunnustus

Pastori muistuttaa seurakuntaa Jumalan pyhydestä ja kehottaa synnintunnukseen. Pastori lausuu synnintunnuksen, johon seurakunta yhtyy hiljaa mielessään. Synnintunnuksen sanamuotoon on useita eri vaihtoehtoja.

1 Joh. 1:9 *Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.*

Synnintunnustus muistuttaa meitä yhä uudestaan syntisyydestämme pyhän Jumalan edessä. Näin se teroittaa meille armon tarvettamme. Vain katuva, synnintuntoinen ja itsensä Jumalan edessä syntiseksi tunnustava tietää tarvitsevana Jumalan anteeksiantoa, joka on jumalanpalveluksessa tarjolla.

7. Herra armahda (Kyrie eleison)

P+S: Herra, armahda meitä, Kristus, armahda meitä, Herra, armahda meitä

Luuk. 18:13: *Mutta publikaani seiso i taampana eikä edes tahtonut nostaa silmänsä taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: "umala, ole minulle syntiselle armollinen".*

Herra armahda -hymni liittyy synnintunnukseen. Sen muoto korostaa Jumalan kolmiykeyttä. Siinä pyydetään Jumalaa olemaan syntisille armollinen ja antamaan synnit anteeksi.

Herra armahda-hymni on aiemmin laulettu synninpäästön jälkeen. Vaikka se on muodoltaan armahduspyyntö, se on käsitetty samalla ylistykseksi. Jumala saa suurimman ylistyksensä siitä, että armo tulee osaksemme.

8. Synninpäästö

P: Pastori lausuu seurakunnalle synninpäästön. Synninpäästön sanamuotoon on useita eri vaihtoehtoja.

S: Aamen, aamen, aamen.

Ks. edellinen Raamatun kohta

1 Joh 1:9

Joh. 20:21-23 *Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät." Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätte, niille ne ovat pidätetyt."*

Vaikka jo omistamme syntien anteeksiantamuksen uskon kautta Kristuksen tähden, Jeesus silti lahjoittaa meille armonsa yhä uudelleen sanansa kautta. Hän vahvistaa sanallaan jatkuvasti uskoamme syntiemme anteeksi saamiseen. Erityisen lohdulliseksi synninpäästön tekee Jeesuksen vakuutus siitä, että minkä hänen palvelijansa maan päällä päästävät, se on oleva päästetty myös taivaissa. Kristus on antanut seurakunnalleen avaintenvallan, jota pastori käyttää seurakunnan valtuuttamana julistaessaan synninpäästön. Synninpäästön sana on siis yhtä varma, kuin jos Jumala itse lausuisi sen.

9. Kunnia (seurakunta seisoo)

P: Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa

S: Ja maassa rauha, ihmisillä hyvä tahto

Luuk. 2:13-14 *Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!"*

1.Piet. 2:5 *Rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.*

Matt. 12:34b *Sydämen kyllyydestä suu puhuu.*

Seurakunta kiittää Jumalaansa hänen armahduksestaan. Usko Jumalan armoon synnyttää sydämessä aina kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Kiitos on uhri, jota Jumalan kansa uhraa armahtajalleen. Ylistyksellä ei hankita Jumalan armoa, vaan kiitetään siitä, että hän on jo armahtanut meitä.

10. Kolminaisuusvirsi (kiitosvirsi) (seurakunta seisoo)

Kolmiyhteisen Jumalan nimeen kokoontunut seurakunta laulaa hänelle kiitosvirren hänen hyvistä teoistaan, erityisesti pelastuksesta. Isä on luonut maailman ja antanut Poikansa. Poika on elämällään, kärsimisellään ja kuolemallaan sovittanut syntimme. Pyhä Henki kirkastaa meille Pojan sovitustyön.

MB, VH

Uskonvanhurskaudesta

Myös tässä kohdassa (Room. 4:1-5) usko on tekojen vastakohta. Uskova kuvataan sellaiseksi, joka ei töitä tee, vaan päinvastoin uskoo Jumalaan, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Se, joka uskoo, jättää kaikki tekonsa taakseen astuessaan Jumalan eteen ja toimiesseen Jumalan kanssa. Hän on näet oppinut tuntemaan, ettei hän voi parhaimpiensa tekojensa varassa kestä Jumalan edessä. Hän asettuu jumalattomana Jumalan eteen ja turvautuu Jumalaan, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Nyt hänelle luetaan sellainen usko vanhurskaudeksi, kuten apostoli kirjoittaa. Tästä käy aivan selväksi, missä määrin usko luetaan vanhurskaudeksi. Ei sikäli kuin se on ”hieno teko tai kaunis hyve” tai Jumalalle otollinen mieliala tahi ylipäätään mikään ihmisen suhtautuminen, sillä uskomisen on vastakohtana tekemiselle. Se, joka uskoo Jumalaan, joka vanhurskauttaa jumalattoman, tietää ja tunnustaa olevansa jumalaton. Usko vanhurskauttaa yksinomaan kohteensa tähden, jolla tässä lauseessa on kaikki paino. Sanonnassa ”lukea usko vanhurskaudeksi” on usko loogisesti ensimmäinen asia ja vanhurskaaksi tuleminen loogisesti sitä myöhempi (*posterius*). Tämä ei ole ristiriidassa sen kanssa, mitä edellä huomautimme

Georg Stöckhardt

uskomisen ja jumalattoman vanhurskauttamisen keskinäisestä suhteesta. Asian laita on seuraavasti. Jumala on Kristuksessa julistanut jumalattomat vanhurskaiksi, ja siitä syystä hän on Jumala, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Tämän vanhurskauttamispäätöksen, joka on evankeliumin sanassa lausuttu julki, minä sovellan uskon kautta omaan henkilööni. Niin Jumala pitää minua erityisesti minun omani puolesta vanhurskaana ja julistaa minut yksilönä vanhurskaaksi. Juuri tämän ajatuksenkulun Yksimielisyyden ohje ilmaisee seuraavasti: ”Uskomme, opetamme ja tunnustamme ainoastaan uskon siksi välineeksi ja keinoksi, jolla me omistamme Kristuksen ja siten Kristuksessa ‘sen vanhurskauden, joka Jumalan edessä kelpaa’; sen tähden sellainen usko luetaan vanhurskaudeksi. – Roomalaiskirjeen 4. luku.” (TK 1948, s. 424).

Georg Stöckhardt Römerbrief, s. 184-185, suomennos MS

Raamatunkohtien selitystä

Apt. 24:15 "On oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että väärin."

Kristillinen kirkko tunnustaa vanhastaan uskoa ruumiin ylösnousemukseen. Yksi tämän uskon lukuisista perusteista on juuri yllä oleva raamatunkohta. Siinä apostoli Paavali esittää tämän uskon yhtenä osana uskoa, jota myös Raamatun sanaan uskoneet Vanhan liiton pyhät ovat tunnustaneet.

Tämä apostolin opetus on yhtäpitävä Vapahtajan opetuksen kanssa. Hän opetti ylösnousemuksen todellisuutta erityisesti sattuokeuksille, jotka kielsivät sen. Jeesus sanoi: *"Mutta mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien."* (Mark. 12:26,27)

Ylösnousemuksesta ovat osallisia sekä uskovat että epäuskoiset. Epäuskoiset nousevat ikuiseen vaivaan, vanhurskaat iankaikkiseen elämään.

Apostoli Paavalin opetusta sekä vanhurskasten että väärin ylösnousemuksesta on käytetty sellaisen uskomuksen perusteena, että nämä ylösnousemukset tapahtuisivat eri aikoina. Näin ei asia ole. Kun Vapahtaja palaa

kirkkaudessaan, hänen eteensä kootaan kaikki kansat (Matt. 25:32). Tuolloin käy ilmi ero uskovien ja epäuskoisten välillä.

Apostoli sana sekä vanhurskasten että väärin ylösnousemuksesta on vakava lain saarna ja varoitus epäuskoisille. Uskoviille hänen sanansa ovat suuri lohdutus. Tämän elämän jälkeen saamme iankaikkisen elämän. Näin tunnustamme oikeauskoisen kirkon kanssa vakain ja iloisin mielin: *"Minä uskon ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän."*

Puhdistus Karitsan veressä

Ilm. 7:13–17 *Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: “Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?” Ja minä sanoin hänelle: “Herrani, sinä tiedät sen”. Ja hän sanoi minulle: “Nämä ovat ne, jotka siit- tä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelessään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten läh- teille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.”*

Ilmestyskirjaa on paikoitellen hyvin vaikeaa ymmärtää. Sitä onkin tulkittu lukemattomilla tavoilla. Siitäkin löytyy kuitenkin helposti ihania pätkiä, joissa Jumalan armo on selvästi esillä. Tekstimme jakeet ovat erittäin sisältörikkaita. Ne kertovat, meille millaisia kristityt ovat ja minkä vuoksi he pääsevät taivaaseen. Ne myös kertovat meille jotakin siitä, millaista taivaassa on. Tämän juhlapäivän päät- teeksi on vielä hyvä syventyä näiden Jumalan sanan totuuksien äärelle.

Kolme ahdistajaa

Tekstimme sanoo Karitsan verellä vaatteensa valkaisseiden tulevan suuresta ahdistuksesta. Johannes ei tee tässä mitään rajausta. Jokainen vaatteensa valkaissut ja taivaaseen pääsevä tulee ahdistuksesta. Jokaisella kristityllä on tässä ajassa kolme ahdistajaa. Nämä kolme ovat perkele, syntinen maailma ja meissä riippuva vanha Adam.

Perkele yrittää jatkuvasti saada kristityn luopumaan uskosta. Apostoli Pietari kirjoittaa: *“Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä”* (1 Piet. 5:8). Meidän epäonneksemme yksi perkeleen parhaista työkuppaneista on aina meidän lähellämme. Tämä työkuppani on meidän vanha Adamimme, jota kutsutaan myös lihaksi. Vaikka olemmekin kristittyjä, meissä on vielä liha, perisynti. Apostoli Paavali opettaa, että *“liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte”* (Gal.5:7). Hengellä hän tarkoittaa tässä Pyhää Henkeä, joka pitää meitä uskossa. Liha pyrkii taistelemaan kaikkea sitä hyvää vastaan, jota Henki meissä vaikuttaa. Omassa elämässämme näkyy paljon merkkejä siitä, että vanha Adam on meissä

vahvana: Me joka päivä halvennamme lukemattomilla tavoilla pyhää Jumalaa rikkoessamme Hänen sanassaan ilmoittamaansa tahtoa vastaan.

Tämän lisäksi riesanamme on vielä syntinen maailma. Sama opetus, jonka Jeesus opetti pari tuhatta vuotta sitten opetuslapsilleen, koskee myös meitä: *“Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa”* (Joh. 15:19). Me kristityt emme ole maailmasta. Emme enää elä niin kuin maailma elää. Maailman on pakko vihata meitä! Se ei voi sietää sitä, että me uskomme Jeesuksen Kristukseen ja pyrimme elämään Hänen tahtoaan seuraten.

Puhdistava veri pesee synnin tahrat pois

Ahdistuksista tulleet pääsevät lopulta taivaan lepoon. He pääsevät sinne, koska he ovat valkaisseet vaatteensa Karitsan verellä. Tällä ilmaisulla tarkoitetaan sitä, että he omistavat syntien anteeksiantamisen Jeesuksen Kristuksen sovitustyön tähden. He tunnustautuvat siihen, että he ovat synneillään ansainneet helvetin, mutta Jumalan Poika on vuodattanut pyhän verensä Golgatan ristillä ja kärsinyt ne helvetin tuskat, jotka heidän olisi pitänyt saada syntiensä palkkana. He näkevät oman elämänsä olevan täynnä syntiä, mutta heidän lohdutuksensa on se, että Jumalan Poika on ollut kaikessa kuuliainen heidän sijastaan.

Profeetta Jesajan kirjasta löytyy kaksi kohtaa, jotka havainnollistavat, kuinka meidän oma vanhurskautemme on synnin tahrassa ja toisaalta, kuinka Karitsan veri, Jeesuksen sovitustyö, puhdistaa meidät syntiemme syyllisyydestä. Syntisyyttämme Jesaja kuvaa näin: *“Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekemme heittelevät meitä niinkuin tuuli”* (Jes. 63:6). Tähän lohdutuksen sama profeetta on kirjoittanut jo kirjansa ensimmäisessä luvussa: *“Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi”* (Jes. 1:18).

Karitsan veri ja jumalanpalvelus

Mistä me voimme saada Karitsan verta? Miten me voimme päästä Jumalan armosta osallisiksi? Miten veriruskeasta voi tulla villanvalkoista? Jesajan kirjassa kehoitetaan käymään oikeutta Herran kanssa, jotta meidän syntimme tulisivat villanvalkoisiksi. Jumalanpalvelus on tällainen oikeudenkäynti. Siellä pastori toimii Jumalan edustajana. Hän ensiksi julistaa lakia ja osoittaa meidät kaikki lain rikkojiksi, mutta sitten hän, Jumalan käskyläisenä, tarjoaa meille puhdistavaa Karitsan verta, Kristuksen ansiota, syyttömyystuomiota sanan ja sakramenttien kautta. Kun me uskolla tartumme evankeliumin lupauksiin, laki ei voi meitä enää lainkaan tuomita. Kun syömme ja juomme Herramme ruumiin ja veren, luottaen siihen, että niissä Jumala lahjoittaa meille viattomuuden, Hänen edessään, perkele, maailma ja vanha Adam, kaikki kolme, ovat menettäneet voimansa syyttää meitä. Armonvälineissä tarjotaan se armo, jonka Jeesus on sovitustyöllään ansainnut.

Jumalanpalvelus on jo esimakua taivaasta täällä maan päällä. Kerran taivaassa *“Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyynelät”* (j.17) silmistämme. Jumalanpalveluksessa Hän kuitenkin jo lohduttaa meitä ja pyyhkii perkeleen, vanhan Adamin ja maailman aiheuttamia kyyneliä pois. Kerran taivaassa *“Ei — enää tule nälkä eikä enää jano”* (j. 16), mutta jo täällä ajassa Jumala armollisesti ravitsee meitä ja tyydyttää hengellistä nälkäämme ja janoamme armovälineiden kautta. Jo nyt Jumala johdattaa meitä elävän veden lähteiden luokse ammentamaan Hänen armostaan. Viimein taivaassa olemme päässeet perille, kaikki ahdistus on loppunut ja Karitsan veren puhdistamina saamme olla osallisina jumalanpalveluksessa, joka kestää kaikki päivät ja yöt, ikuisesti, ja jossa rauhalla ja ilolla ei ole loppua.

Rakas taivaallinen Isä, kiitos Sinulle siitä, että annat meidän jo täällä ahdistuksessa ollessamme saada esimakua taivaasta. Kiitos, että olet antanut meille sanasi, kasteen ja pyhän ehtoollisen pelastukseksimme ja lohdutukseksimme syntisen lihan, perkeleen ja maailman syytöksiä vastaan. Tee meille nämä armosi välineet rakkaiksi. Anna meidän ymmärtää jumalanpalveluksen suunnaton arvo ja puhdistamiset Poikasi kuuliaisuudella, niin että me kaikki voisimme kerran palvelella sinua taivaan kirkkaudessa, ikuisessa jumalanpalveluksessa. Amen.

MB
Hartaus syysleirillä 2010

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän –rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjasen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että vartuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaita. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan saanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta

Markku Säreälän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta.

Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreälä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. 17,-

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreälä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on säättänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen. Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valittavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Säreälän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen kirjastaan *Laki ja evankeliumi*. Hän on uudemman ajan luterilaisen puhdasoppisuuden etevimpiä miehiä, "Lutherin oppilas", kuten hän itse sanoo. Kirjan lehdillä tinkimätön selvyys opissa ja syvälinen hurskaus ovat liittyneet toisiinsa ihailua herättävällä tavalla. Kirja ohjaa lukijansa selvyteen kristillisen julistuksen ja elämän kaikkein tärkeimmässä ja aina ajankohtaisessa kysymyksessä siitä, miten nuo perin erilaiset asiat, laki ja evankeliumi, on ymmärrettävä suhteessa toisiinsa sekä käytännössä erotettava. **20,-**

Tri C.F. W. Waltherin kirja *Kirkko ja virka* käsittelee perusteellisesti kysymyksiä, mikä on kirkko, mikä on virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituun ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä katolisen kirkon kanssa? **18,50**

Kirjassa *Oikea näkyvä kirkko* Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: "Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä vääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti". Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana. **17,-**

Tri C.F. W. Waltherin *Paikallisseurakunta* selvittelee Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädylisesti ja järjestyksessä. **17,-**

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2010..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käänös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen)	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Ajjal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) a.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdatta taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN lehti , vuosikerta.....	25,00
“ “ “ irtonumero	2,50
Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.	
<i>Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut</i>	

Uskonpuhdistusjuhla

Lahdessa lauantaina 6.11.2010

HPE klo 10

Jumalanpalvelus klo 11

Päiväjuhla klo 13

Tervetuloa!

Teologipäivä Helsingissä la 16.10.2010

Helsinki, seurakunnan kappeli, Fabianinkatu 13 A 1

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko järjestää teologipäivän la 16.10. Kutsumme mukaan kuulemaan ja keskustelemaan teologeja ja muita teologisista asioista kiinnostuneita, sekä seurakuntiemme jäseniä että toisia. Sydämellisesti tervetuloa!

Päivän ohjelma

12.00 Alkukahartaus (teol. yo Vesa Hautala)

12.15 Jeesuksen opetus ahdistuksesta ja toivosta lopun aikoina (pastori Edward Brockwell)

13.30 Kahvitauko

14.00 Odotuksemme kohde kolmen pääuskontunnustuksen mukaan (pastori Kimmo Närhi)

15.00 Päätöshartaus (teol. yo Mika Bergman)

Kullekin aiheelle on varattu 60 minuuttia, josta noin kolmannes käytetään keskusteluun.

LAHJAPAKETTI

Etsin tietokoneeltani ClipArt-kuvaa, joka sopisi kuvaamaan Vapahtajan anteeksiannon lahjaa. Löysin kyllä koristeellisten lahjapakettien kuvia, mutta ne eivät tuntuneet sopivan tarkoitukseeni. Hetken mietittyäni ymmärsin, mikä kuvissa häiritsti. Jumala antaa kalleimman lahjansa meille tutuissa ja arkisissa "paketeissa", kirjan lehdillä, vedessä, leivässä ja viinissä. Löytämieni kuvien lahjat taas oli paketoitu kovin prameilevasti. Sen li-

säksi niitä ei ollut avattu. Jumalan armollakaan ei olisi meille mitään arvoa, jos se jäisi pakettiin ja käyttämättä. Miten ihmeellinen lahja! Pyhä Henki sen antaa, avaa ja opettaa vielä sitä käyttämäänkin.

Outi Lappalainen

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. (ei jumalanpalvelusta 7.11.) HPE 17.10. ja 14.11. *Pyhäkoulu* su 10.10., 24.10. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* roomalaiskirjeestä torstaisin klo 19 9.12. asti. *Teologipäivä* la 16.10. alkaen klo 12.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelukset* su 14.11. ja 19.12. (HPE) klo 16.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 21.11. ja 12.12. *Seurakuntailtapäivä* ke 13.10., 10.11. ja 8.12. klo 18.30. *Kristinopin peruskohia* to 21.10., 4.11. ja 16.12. klo 18.30. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 18.30 (ei 28.10.). *Uskonpuhdistusjuhla* la 6.11.: HPE klo 10, jumalanpalvelus klo 11, päiväjuhla klo 13.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su la 18.12. (HPE). *Raamattutunti* ke 17.11. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Siitamaaja: *Joulukirkko* 25.12. klo 11. (MS). *Jouhuleiri* lapsille ja nuorille 28.-31.12.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelus* la 9.10. (MS) ja 23.10. (HPE) (KN), su 14.11. (MS), la 4.12. (MS) ja su 19.12. (MS) klo 14.30. *Raamattutunti* 31.10. Marttalassa ja 28.11. kodissa, paikka ilm. myöhemmin klo 14.30. *Joulujuhla* Marttalassa su 12.12. alkaen jumalanpalveluksella klo 13 (MS, KN, VH).

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 10.10. (HPE) klo 14 ja su 31.10. (HPE) **klo 17.**

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* su 31.10 (HPE) klo 10, ja 19.12. (HPE) klo 10.

Kokkola: *Jumalanpalvelus (HPE)* to 28.10. ja 25.11. klo 18.30.

Vaasa: Marttala, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus (HPE)* pe 29.10. ja 10.12. klo 19.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus (HPE)* ke 27.10. ja to 2.12. klo 18.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 30.10. klo 16, 20.11. klo 18, 4.12. klo 16 ja 18.12. klo 16.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 3.12. klo 13 Tiensivussa Keuruuntie 813. **Äänekoski**: *Jumalanpalvelus* la 23.10. Kuhnamonranta 5 klo 13.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 20.11. Lehtolalla klo 13 (HPE).

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 19.11. klo 13.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 26.11. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 27.11. klo 10 (HPE).

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Palvelijan nöyryydestä, Martti Luther.....	274
Seurakunnan tunnustautumisesta oikeaan oppiin, KN.....	275
Yksin Jumalan sana, KN.....	277
Vanhosten ja nuorten keskinäisestä suhteesta, Yli 75 v. sitten, V.I.S.....	279
Uskontunnustuksesta, JN.....	282
Herra, minä rakastan sinun huonettasi, RE.....	284
Selityksiä ehtoollisjumalanpalveluksen kaavaan, KN.....	289
Uskonvanhurskaudesta MS.....	293
Raamatunkohtien selitystä, KN.....	294
Puhdistus Karitsan veressä, MB.....	295
Lahjapaketti, OL.....	302
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	298-303

Kansi: Paavali ja Ateenan miehet, Apt. 17: 19 - 33, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2010: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustaja: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy